

Skogsdag

på gemensamhetsskogen

BÖRJE SVENSSON

Dagen började vid Mångbro med samling och en kort presentation av var och en. Vi samåkade och det blev en karavan med nio bilar som begav sig västerut.

Första stoppet blev uppe vid vändplan på Rossbergets östra sida. Ute på hygget gav Erik Dahl, ordförande i Gemensamhets-skogen, en information om hyggesstorlek, avverkningsstidpunkt, markberedning och plantering.

Det som lämnats som naturvårdsåtgärd, ganska många tallar och en del björk och gran, diskuterades. Lars Ambrosiusson, från Skogsvårdsstyrelsen tyckte att allt, åtminstone det som sågs från den plats vi stod på, borde stå kvar. Från hygget gick vi in en liten bit i det närliggande naturreservatet.

Vid en delvis underjordisk bäck omgiven av allt från gigantiska granar till plantor, döda träd och vindfällen dröjde det inte länge förrän Lars Ambrosiusson hittade en sällsynt ticka.

Stående på en låga, ett dött liggande träd, förklarade Lars Ambrosiusson nyttan med reservat, där naturen får sköta sig själv. Det är en lisa för själen att gå in i en sådan skog och lyssna till trädkronornas sus.

Erik Dahl informerar. Foto: Börje Svensson

Lågan som Lars Ambrosiusson stod på visade sig vara en omkullhuggen torr furu och där vidtog spekulationer om när den fällt, vad den tänkt användas till och varför den blivit övergiven. Att det skedde med yxa för länge sedan i väglösa skogar ger utrymme för fantasin. En plats för meditation bara ett hundratal meter från de därifrån osynliga bilarna!

Efter kaffe på vändplanen stannade vi till vid Krypinvägen och gick in i ett trettioårigt ungskogbestånd med tallar. På Gemensamhetsskogen finns stora arealer som står inför en första gallring.

Med dagens prisbild på massaved blir det ett ringa överskott på gallring men det är en synnerligen viktig åtgärd för skogens fortsatta utveckling.

Sedan fortsatte färden till Vårtjärnsheden och nästa punkt var det stora hygget öster om Säliträdet. Erik Dahl upplyste om skogstillståndet före avverkning, bara gran. Naturhänsynen var här samlad till en åsrygg med en grupp tallar och i nederdelen skog av sumpskogskaraktär.

Planteringen från försommaren visade på bra start. Den regniga sommaren har varit gynnsam för plantorna i alla fall!

Nygrodda plantor. Erik Dahl har ringat in med rosa märkfärg. Foto: Börje Svensson

Vidare till gamla vägslutet, där det på västra sidan finns ett flertal fröträd, där Gemensamhetsskogen trots höjdläget gör ett försök med självföryngring. Det var markberett i höstas och exkursionsdeltagarna kunde med lite träning hitta många nygrodda plantor. För säkerhets skull hade Erik Dahl ringat in ett antal med rosa märkfärg. Frötallarna visade på god kottsättning så det är hopp om ytterligare plantuppslag. Eventuellt behövs det hjälpplantering om något år.

På östra sidan av vägen inspekterades ett bestånd i aktivt skogsbruks slutskede, en 140-årig timmerställning. Här svindlade tankarna hos en del. Efter röjning och gallringar kommer även en del av de nygrodda plantorna att hamna i denna fas om drygt hundra år!

Att skogsbruksplaner är en teoretisk överblick och verkligheten en annan visade nästa bestånd beläget på högsta punkten före Krokjärn kommande österifrån.

Erik Dahl pekade på olönsam avverkning och Lars Ambrosiusson på naturvärden. Ingen i gruppen opponerade sig. Tvärtom, det finns en skönhet i denna karga skogstyp väl värd att bevaras!

Mejt Wik blickar in i framtiden. Foto: Börje Svensson

Erik upplyste om att fler liknande områden finns. De är klassade som slutavverkningsmogen skog som bör undantas, när verkligheten får råda.

Parkeringen vid »Mali-Bambo« var nästa stopp. Mats Wik tog tåten och berättade vid kyrkan säggen om Malin och vad vi gjort för att skydda området.

Sedan togs gångstigen till rastkojan efter Siljansleden (som sköts av kommunerna runt Siljan). Där hade några ur styrelsen med hjälp av närstående dukat upp lunch.

Mätta och belåtna trodde nog deltagarna att endast återfärd återstod när Lars Ambrosiusson försynt undrade om intresse fanns att ta en promenad för att beskåda en rödlistad ticka?

Alla ställde upp på promenaden som visade sig vara cirka elva meter!

På en tall alldeles utanför rastkojan står en tall med en tallticka, som indikerar gammal tall, troligen med röta. Hackspettar brukar göra hål under tickan. Nu var det Erik som tog till orda och avslöjade att det var han som gett Lars Ambrosiusson smeknamnet »Ampe« under studietiden vid Mora folkhögskola på 1970-talet.

Att de båda skulle stå här tillsammans denna vackra förhöstdag är sådant livet kan bjuda på!

Erik överlämnade en Sool-Öen från 2004 till Lars Ambrosiusson som tack för en mycket givande dag. Erik betonade att boken var sponsrad och om det var slumpen att boken innehåller artiklarna »Spelet om Malibambo« och »Solleröns blivande urskog« förtäljer inte historien! Utflykten avslutades här med att Erik berättade om ett granskogsbestånd på Rossbergets nordsluttning som ska läggas ut för anbud.

Önskemål framkom under dagen att förlägga en skogsdag inom naturvårdsområdet, något styrelsen på stående fot lovade!

Jag skrev detta både för er deltagare, som gjorde detta till en givande dag, och för kännedom till er andra som av olika anledning inte kunde delta.

Börje Svensson